

به نام خالق دانا

گردشگری فرهنگی

گردشگری فرهنگی (Cultural tourism) شاخه‌ای از صنعت توریسم پیرامون گردشگرانی است که به علت علاقه به فرهنگ یا آداب محلی یک منطقه، اقدام به سفر می‌کنند. این نوع از گردشگری، بخش مهمی از تقاضای جهانی گردشگری را به خود اختصاص می‌دهد.

طبق آمار سازمان جهانی گردشگری ۳۷ درصد گردشگری بین‌المللی با انگیزه فرهنگی انجام می‌شود و این تقاضا همچنان در حال افزایش است.

محصولات فرهنگی در یک مقصد گردشگری، دربرگیرنده مجموعه‌ای از ویژگی‌های متمایز مادی، فکری، معنوی و عاطفی یک جامعه است که شامل هنر و معماری، میراث تاریخی و فرهنگی، میراث آشپزی، ادبیات، موسیقی، صنایع خلاق و فرهنگ‌های زنده با سبک زندگی و ارزش‌های آن‌ها می‌شود.

انواع فعالیت‌های گردشگری فرهنگی:

- ✓ شرکت در رویدادها و جشنواره‌ها؛
- ✓ بازدید از موزه‌ها؛
- ✓ بازدید از مکان‌های تاریخی و آثار باستانی؛
- ✓ چشیدن غذاها یا نوشیدنی‌های محلی؛
- ✓ تورهای مطالعاتی؛
- ✓ اقامت با یک خانواده بومی در یک اقامتگاه خانگی؛
- ✓ موسیقی اصیل و محلی؛

- ✓ زیارت و بازدید از مساجد؛
- ✓ گردش در روستا یا شهر؛
- ✓ گذراندن دوره‌هایی نظیر آشپزی، هنر، گلدوزی و غیره؛
- ✓ آشنایی با اشتغال محلی، به‌عنوان مثال بازدید از مزارع یا کارخانه چای؛
- ✓ بازدید از بازار محلی یا منطقه خرید؛
- ✓ معاشرت با اعضای جامعه محلی.

مزایای گردشگری فرهنگی:

- فعالیت‌های گردشگری فرهنگی اثرات و مزایای بسیاری برای مقصد و جوامع محلی آن به همراه دارد؛ مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از:
- ✓ احیای فرهنگ و هنر؛
 - ✓ حفاظت از میراث فرهنگی؛
 - ✓ رشد اقتصادی.

معایب گردشگری فرهنگی

- و اما هر نوع از گردشگری، از جمله گردشگری فرهنگی، در کنار مزایای بسیار، معایبی هم برای جوامع به همراه دارد. برخی از این معایب عبارتند از:
- ✓ تغییرات اجتماعی؛
 - ✓ از بین رفتن اصالت؛
 - ✓ تضاد فرهنگی.

گام‌های گردشگری فرهنگی:

مدیریت شهری و روستایی در راستای تحقق گردشگری فرهنگی بایستی برخی موارد را مد نظر داشته و مجدانه پیگیری نمایند. اهم آنها عبارتند از:

- ✓ افزایش آگاهی بومیان در خصوص اهمیت گردشگری برای اقتصاد، رفاه جامعه و کاهش فقر؛
- ✓ تصمیم گرفتن مبنی بر حفظ محیط زیست؛
- ✓ مشخص کردن روش و سبک تبلیغات برای جذب نوع خاصی از گردشگران و بازار هدف خاص؛
- ✓ بنیان نهادن همکاری بین دولت و بخش خصوصی؛
- ✓ بهبود اثرات منفی گردشگری بر روی جامعه بومی و محیط زیست؛
- ✓ استخدام نیروی انسانی از نواحی بومی نشین؛
- ✓ بهبود فرصت‌ها برای جامعه بومی جهت مشارکت در فعالیت‌ها و جشنواره‌ها (فستیوال‌ها)؛
- ✓ اطمینان از اینکه فعالیت‌ها و جشنواره‌ها (وقایع فستیوالی)، فرهنگ و تاریخ جامعه بومی را تحت تاثیر قرار نمی‌دهد؛
- ✓ حل مشکلات جوامع قبل از شروع به جذب گردشگران فرهنگی.

